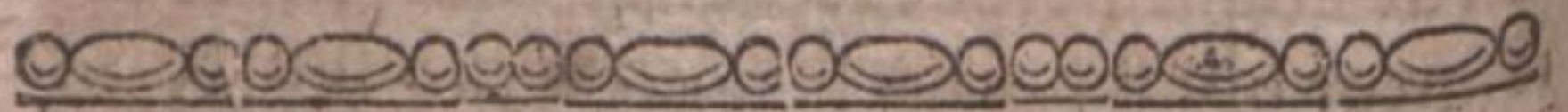

semper aliquo usq; lædere facultates ventriculi usq; dum detrimentum fiat sensibile.

Sed nugarum satis. Quare totum ita concludo. Quia Melancholia non influit in ventriculum, neq; si influeret, esset ullus ejus usus: stat illud etiam, Melancholiam purgari rectâ per anum.

De morbis Lienis.

CAP. XXIII.

Explicatâ Lienis œconomiâ naturali: consequens est, ut aliquid addatur de morbis, qui accidunt, postquam œconomia illa vitiatâ est, idq; autoritate Aristotelis.

Cum enim quæ coctio heic fit, & secretio, sit, ut Bonamicus loquitur, præcipua: illâ nõ ritè administratâ, non potest non cum corporis detrimento fieri. Quare Aristoteles, proposito Lienis officio, subjungit: αἱ δὲ τὸ πλεῖον ἢ ἢ ὀλιγόθερον ὅσα λυῖν νοσερὰ γίνονται (sub. σώματῳ) πλῆρη προφῆς.

Quod ita intelligo cum Bonamico: Dux sunt causæ, ob quas lien, & propter lienem totum corpus, malè habet. Altera. Si victus omnis ad excrementi Melancholici generationem spectet, ut lien, quantumvis benè se habeat non possit, satis esse illi conficiendo.

Alie-

ut tot usq;